

DE BRUG

DOCHTERS VAN O.L.V. VAN HET H. HART
en de
MISSIONARISSEN VAN HET H. HART

Nr. 08 - december 2025

“Ons is een familiegeest eigen en een geest van zuster - broederlijkheid, gekenmerkt door goedheid, begrip, meegevoel, onderlinge vergevingsgezindheid, vriendelijkheid, nederigheid, eenvoud, gastvrijheid en gevoel voor humor.”

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	blz. 4 - 5
Fdnsc – Omvorming Nederlandse Provincie	6
Goed voor je hart	7 - 8
Livestream Notre Dame	9
MSC – Zaligverklaring Peter To Rot	10 – 13
Ouderen aan het front van de hoop	14 – 16
De lekenbeweging van de Chevalierfamilie	17
Chevalierstichting	18
In Memoriam FDNsc en MSC	19 - 26
Kerstgroet	27

Voorwoord december 2025

Op het moment dat u deze Brug ontvangt, sluiten we het jaar al weer bijna af. Voor de Katholieke Kerk was het een Jubeljaar, een Heilig jaar, dat we op 24 december 2024 begonnen en op 6 januari 2026 zullen afsluiten.

De hoop bezwijkt in moeilijkheden niet; zij baseert zich op het geloof en wordt gevoed door de liefde” zei Paus Franciscus in de bul voor de afkondiging van het Heilig Jaar.

Maar stelde de hoop niet teleur in het afgelopen jaar?

Nog steeds horen we immers dagelijks negatieve en sombere verhalen over oorlogen, geweld, vluchtelingen en armoede, dichtbij en veraf. Zou je er niet moedeloos van worden?

Soms vergeten we door alle ellende dat er in de maatschappij ook veel goede en mooie dingen gebeuren.

Die goede initiatieven werken vaak als zout in de aarde, opvallend...maar toch...

Daarom richtte de Rooms-Katholieke Kerk dit jaar de schijnwerpers op hoopvolle gebeurtenissen en op mensen die hoop uitstralen. Iedereen was welkom om mee te doen en samen verhalen van hoop te creëren.

Dat deden we ook in en rond ons klooster in Notre Dame. Er waren voor ons dit jaar best wat moeilijkheden te overwinnen. De verhuizing van Bethanië naar Sjaloom en Mamre en de overgang van intramurale zorg door de Wever naar thuiszorg door Meeting Care waren grote veranderingen, die best wel zwaar vallen voor ons als oudere broeders en zusters.

Nadat op het Heilig Hartfeest van 2024 de MSC Provincie omgevormd werd tot een Gemeente onder het Generaal Bestuur, werd op het Heilig Hartfeest van dit jaar ook de FDNVC Provincie omgevormd. Ook dat is best even wennen, maar we mogen ervaren dat er goed voor ons gezorgd wordt.

Inmiddels zijn we meer en meer één gemeenschap geworden waar we zorg dragen voor elkaar. Leidsters, begeleiders, woonondersteuners, mensen van de huishoudelijke dienst en verzorgend personeel werken als één team samen en hun vertrouwde met de broeders en zusters wordt met dankbaarheid aanvaard. Aan het einde van dit jaar mogen we zeggen: "Het is goed om zo als broeders en zusters samen te zijn."

Tot slot wil ik de heiligverklaring van Peter To Rot niet onvermeld laten. Het is prachtig dat hij de eerste is die in onze Chevalierfamilie dit te beurt valt. Hij was een getrouwd man, vader van een gezin, met zorg voor zijn medegelovigen. Hij gaf de hoop niet op en bleef trouw tot het einde toe. Ook hieruit blijkt hoe belangrijk het is dat we als Chevalierfamilie en lekenpartners samenwerken!

Tekenen van hoop genoeg voor wie ze wil zien. Op woensdag 17 december gaan we met broeders, zusters, Chevalierverbonden en medewerkers samen Kerstfeest vieren, maar namens de beide Congregaties wens ik u nu alvast een Zalig Kersteest toe!

De hoop bezwijkt niet. Stap daarom boordevol vertrouwen het splinternieuwe jaar in. Maak elke dag een tikkeltje bijzonder. Dat is het begin van het vredeswonder!

Met dank aan allen die deze Brug voor ons verzorgden.
Zr. Elly van Dijk

Omvorming Nederlandse Provincie naar Nederlandse Gemeenschap

Op **donderdag 26 juni** kwam Notaris Pascal Megens om de akte m.b.t. de omvorming van de Nederlandse Provincie in de Nederlandse Gemeenschap te laten passeren. In een gebedsdienst, waarin we dankbaar terugkeken op onze geschiedenis van 100 jaar Provincie, werd deze periode afgesloten door het tekenen van de akte door het Generaal Bestuur en het Bestuur van de

Nederlandse Gemeenschap.

Onze Generale Overste, Zr. Marife Mendoza, ontving een kaars met daarop de namen van alle zusters van de Nederlandse Gemeenschap.

Op **zaterdag 28 juni** vertrokken de leden van het Generaal Bestuur naar Rumst in België, waar op vrijdag 27 juni de Belgische MSC Gemeenschap onder het Generaal Bestuur werd opgericht en op maandag 30 juni de Belgische FDNSC Provincie omgevormd werd tot gemeenschap onder het Generaal Bestuur.

Zr. Elly van Dijk

Goed voor je hart

Kerstmis 2025

Ik herinner me hoe ik er tegen opzag. Ooit werd ik gevraagd op Kerstmis in te vallen voor een legeraalmoezenier.

De dienstplicht bestond nog en ik had nog maar kort geleden het seminarie verlaten!

Er zouden in de bioscoopzaal van de legerplaats Ossendrecht zo'n vierhonderd rekruten voor mijn neus zitten.

Ik zei tegen mijn collega, dominee Kees Wagenaar: Straks moet ik voorgaan in een kerstdienst voor dienstplichtige militairen, protestant en katholiek.

Volgens het boekje moet ik beginnen met te zeggen: "Onze hulp is in de naam van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw blijft tot in eeuwigheid en niet laat varen het werk van zijn handen".

Kun je dat in deze tijd nog wel zeggen?

Zullen ze niet denken: Een God met handen?

Moeten we dat geloven?

Gelooft die man dat zelf wel?

Kan ik het niet anders zeggen?

Moeten we niet andere liturgische teksten maken?

Meer van deze tijd?

Wat zeg je me nou, zei Kees. God geen handen?

God is de enige die handen heeft. Wij mensen, wij hebben geen handen. Wij hebben klauwen. Wij jatten en graaien.

Alleen God heeft handen.

Ik geef toe, zijn antwoord was een beetje extreem. Aan de handen van een chirurg kun je toch maar je leven te danken hebben! De handen van een chauffeur brengen je toch maar

veilig waar je moet zijn! De handen van een moeder hebben ons toch maar toegedekt.

Alleen God heeft handen. Waarom zei hij dat? Waarom zei hij niet: Je hebt helemaal gelijk. Als je een meer eigentijdse omschrijving hebt, graag, want inderdaad, die oude woorden zijn van een voorbije tijd. Dat zag men toen nog zo, maar dat kan natuurlijk niet meer, en daarmee zaaien we maar misverstand. Bedankt voor je opmerking. Waarom zei hij dat niet?

Kennelijk voelde hij aan dat, als je die Bijbelse beeldspraak laat vallen, je een armetierige en bloedeloze taal overhoudt. Dan wordt het een betoog, en een betoog houdt niemand van ons lang vast. Alleen de taal die de gloed kent van de liefde van een vader voor zijn zoon, van een moeder voor haar kind, van een man voor zijn vrouw en omgekeerd, - alleen die is in staat het geheim van ons leven weer te geven.

Er is er één 'who's got the whole world in his hands'.
Als het ons allemaal uit de hand loopt, hem niet.

Daaraan moet ik denken in deze dagen rond kerst.

Pt. Ben Verberne, msc

Livestream Notre Dame

We hebben elke zondag en ook op feestdagen om 11.00 uur prachtige uitzendingen vanuit de kapel van Notre Dame! Met dank aan de groep vrijwilligers die zich daar elke week voor inzet. Toch gaat er wel eens iets fout! Soms zijn het menselijke fouten maar ook hapert soms de apparatuur. We doen er alles aan om dit zoveel mogelijk te voorkomen omdat we het erg belangrijk vinden om voor u telkens een zo goed mogelijke uitzending te verzorgen met goede zang, voorgangers en verkondiging.

Om de uitzending te kunnen ontvangen gaat u naar:

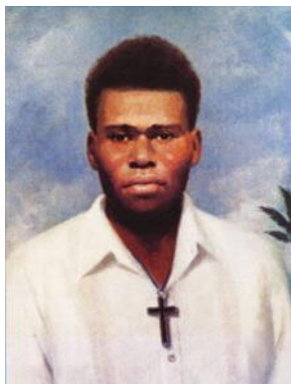
www.kerkdienstgemist.nl

– Noord Brabant – Tilburg – Kapel Notre Dame

U kunt de uitzendingen ook terugkijken!

MSC Zalige Peter To Rot

Heiligverklaring 19 oktober 2025

De Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart en de Kerk van Papoea-Nieuw-Guinea hebben hun eerste heilige. Peter To Rot was een leek, getrouwd met Paula La Varpit en een verantwoordelijke vader van drie kinderen. In zijn gemeenschap was hij catechist en ondersteunde hij het geloof van zijn broeders en zusters in moeilijke omstandigheden.

Na de invasie van de Japanse troepen op het eiland Nieuw-Brittannië tussen 1942 en 1945 werd het missionariewerk van priesters en religieuze organisaties verboden in het bisdom Rabaul. Peter To Rot begreep als catechist en leek dat hij de verantwoordelijkheid moest nemen om de gemeenschap niet in de steek te laten. "Nu is het moment gekomen om het geloof van mijn volk te verdedigen, om te vechten tegen dit heidense besluit en om het sacrament van het christelijk huwelijk te verdedigen, zelfs als dat mijn leven kost." Dus nam hij in die moeilijke tijden de rol van pastoor op zich voor zijn broeders, wat hem het leven kostte, want hij werd door de politie vermoord. Zijn martelaarschap is dan ook het beste getuigenis van de volwassenheid van zijn geloof, een voorbeeld en een aansporing voor heel Gods volk.

Als een persoon die trouw was aan het evangelie, zette hij zijn pastorale werk als catechist voort, waarbij hij zich richtte op de armen, de zieken en de wezen, zelfs toen het Japanse leger dit verbood. Zijn sterkste betrokkenheid lag

bij het begeleiden van verloofde stellen op weg naar het huwelijk. Hij werd een fervent voorstander van het sacrament en het huwelijksverbond, wat in direct conflict stond met de polygamie die door de Japanners werd gepromoot. Peter To Rot had een politieagent berispt die een getrouwde vrouw probeerde te verleiden. Met de hulp van haar vader slaagde hij erin te voorkomen dat het huwelijk plaatsvond. Deze confrontatie was de reden waarom hij hem bij de politie aanklaagde en vertelde over zijn christelijke praktijken met de gemeenschap en het vieren van katholieke huwelijken. Hij werd veroordeeld, gevangengezet en vergiftigd in 1945, omdat hij weigerde zijn evangelisatiewerk op te geven en zijn geloof te verloochenen.

Johannes Paulus II heeft hem op 17 januari 1995 in Port Moresby, de hoofdstad van Papoea-Nieuw-Guinea, zalig verklaard. Sindsdien worden zijn heiligheid en wonderen in het hele land erkend, ook in de naburige Salomonseilanden en zelfs in het verre Australië. Er is veel over hem geschreven, waarin hij als een ware heilige wordt erkend. Talrijke genaden worden aan hem toegeschreven door zijn voorpraak, wat zijn heiligheid nog verder heeft versterkt. Gezien de grote moeilijkheid om de wetenschappelijke documentatie te verkrijgen die nodig is om deze wonderen in de ziekenhuizen van Papoea-Nieuw-Guinea te bewijzen, maar na het vaststellen van het bestaan van talrijke bewijzen, hebben de bisschoppen van Papoea-Nieuw-Guinea en de Salomonseilanden in 2024 de Heilige Vader gevraagd om het proces van heiligverklaring vrij te stellen van het bewijs van wonderen. Dit verzoek werd herhaald tijdens de apostolische reis van de paus naar het geboorteland van Peter To Rot vorig jaar.

Fernando Clemente MSC was als generaal postulator van onze Congregatie aanwezig bij het openbare consistorie van vrijdag 13 juni 2025. Bij die gelegenheid maakte paus Leo formeel bekend dat de heiligverklaring van de Zalige Peter To Rot zal plaatsvinden op 19 oktober 2025 op het Sint-Pietersplein. Het consistorie werd bijgewoond door de kardinalen die in Rome verblijven en de postulatoren van de betrokken zaken.

Pt. Theo te Wierik

Op donderdag 16 oktober, de vierde dag van de Generale Conferentie van de FDNSC ging Pater Fernando Clemente MSC voor in de Eucharistieviering. Hij was de postulator voor de Heiligverklaring van Peter To Rot, die we de zondag daarop zouden bijwonen. Peter To Rot was volgens hem de vrucht van de eerste MSC Missie toen zij in 1882 in Papoea-Nieuw-Guinea aankwamen.

Aan het einde van de Eucharistieviering bood Pater Clemente Zuster Marife een relikwie van Peter To Rot aan.

Ook had hij er samen met de MSC voor gezorgd dat we als groep naar de Heiligverklaring konden. Zuster Margaret Bob van Papoea-Nieuw-Guinea, die lid is van het Generaal Bestuur van de FDNsc mocht samen met Pater Abzalón, de Generaal van de MSC en Pater Fernando MSC voorafgaande aan de Heiligverklaring, op Audiëntie bij de Paus. Pater Chris Chaplin, die op de Generale Conferentie onze gespreksleider was, kreeg bij de Heiligverklaring geen plaats bij onze groep, maar hij kwam bij Rita Cleuren terecht. Dus ook de Chevalier-verbonden waren vertegenwoordigd.

Bijzonder was ook dat de dochter en kleinzoon van Peter To Rot aanwezig waren bij deze plechtige viering. Ook de katholieke bevolking van Papoea-Nieuw-Guinea was goed vertegenwoordigd. Het was een bijzondere ervaring om dit zo mee te mogen maken.

Zr. Elly van Dijk, fdnsc

Ouderen aan het front van de hoop

In het driemaandelijks contactblad van MSC Gemeente België stond de boodschap van Chris Chaplin (vervangend algemeen overste) t.g.v. de omvorming van de Belgische MSC Provincie naar MSC Gemeente België op het feest van het H. Hart 2025. Een boodschap die ook voor ons mag gelden!

Dierbare broeders,

Wij staan samen in de zachte schemering van onze actieve jaren, maar schemering is geen duisternis.

Geliefden weten dat de avond het moment is waarop kleuren verdiepen en contouren verzachten, en het hart wordt uitgenodigd om stil te staan bij wat de drukte van de dag verborgen hield.

Laten we dit moment dan ook beschouwen als een bevoorrecht uur voor de Missionarissen van het Heilig Hart in België (Nederland!).

De wereld verandert snel, technologisch, cultureel, kerkelijk en dat kan aanvoelen als een onaflatende vloedgolf. Maar die vloed is ook een ritme dat ons draagt, als we leren drijven op genade.

We moeten de stap zetten van productiviteit naar aanwezigheid, ongeacht onze leeftijd. Productiviteit is een verslaving die ons afleidt van wat werkelijk telt: de kwaliteit en bevestiging van relaties.

Het is belangrijk dat wij huizen van contemplatief luisteren worden. Onze maatschappij waardeert snelheid: ouderen worden daardoor vaak als overbodig gezien. Laat dat etiket niet op u kleven. Als we tegen de stroom in leven, tonen we dat "zijn" vruchtbaarder is dan "doen".

Een vergrijzende MSC-gemeenschap heeft een unieke roeping: het Hart van Christus belichamen door aandachtige aanwezigheid, een charisma dat de wereld hard nodig heeft. Door ons dagelijks ritme te vertragen met stilte, kunnen we streven naar minstens één moment per week van gedeelde contemplatieve stilte. In deze momenten delen we de wijsheid die in gebed naar boven komt, een woord of zin die ons door de Geest wordt ingegeven.

Naarmate we ouder worden, vertellen we veel verhalen over vroegere glorie, maar we krijgen ook het vermogen om te luisteren naar de verhalen van anderen.

Een verouderende gemeenschap creëerde een “luisterbankje”: een eenvoudige bank bij de ingang van hun huis in de tuin, waar veel mensen voorbijkwamen. Ze plaatsten er een bordje: “Wij luisteren”.

Leden van de gemeenschap namen om beurten plaats op de bank gedurende de dag. Allerlei mensen kwamen langs voor een babbeltje, om gehoord te worden door een liefdevolle luisteraar, of om bemoedigende verhalen van hoop te horen.

Kunnen we geen persoonlijke manieren van verbondenheid ontwikkelen, waarin briefschrijven, telefoontjes, e-mails en andere communicatievormen echt een apostolaat worden voor wie eenzaam is?

U mag dan minder energie hebben, maar uw vermogen tot diep luisteren is nooit groter geweest.

Met ouderdom komen ook de beperkingen van lichaam en geest. Vaak beseffen we niet dat juist deze beperkingen ons tot iconen maken waardoor anderen iets van Gods tederheid

kunnen ervaren. In onze kwetsbaarheid geven we anderen toestemming om onze eigen kwetsbaarheid te omarmen.

En vaak brengt dat grote genezing en betekenis. Voor ons is geloof ons dagelijks brood. Gedeeld geloof moet een gewoonte worden, geen uitzondering.

Vandaag voelt het soms ongemakkelijk om zelfs binnen de gemeenschap over geloof te spreken. En toch zijn wij M.S.C. geroepen om de weg naar binnen te gaan, de weg van het geloof te vertrouwen op wat God met ons doet, ook als we het niet begrijpen of kunnen controleren.

Zonder bewust gesprek over God riskeren onze huizen functionele verblijfplaatsen te worden, in plaats van levende cenakels van Geest.

Wees hier nu aanwezig!

Onze zending om aanwezig te zijn bij mensen is
van grote waarde.

De wereld heeft uw stem nodig om op te komen
tegen alle geweld!

Chris Chaplin, msc

De Lekenbeweging van de Chevalier familie

Uitspreken van de verbondenheid 5 oktober 2025

De Chevalier-verbondenen vormen de lekentak van de Chevalier-familie, samen met o.a. de Zusters fdnsc en de Broeders msc van Notre Dame.

Voor de stichter, Pater Chevalier, was het vanaf het begin belangrijk de leken, vrouwen en mannen, te betrekken bij zijn missie. Het zijn immers de leken, die in hun gezin, in hun beroep, in de maatschappij dagelijks betrokken en van betekenis zijn bij het wel en wee van de samenleving.

Bevestiging van onze verbondenheid met de Chevalier-familie Wereldwijd die uitgesproken werd op 5 oktober:

Als verbondenen van pater Jules Chevalier willen wij hem volgen in zijn liefde voor God de Vader en in zijn dienstbaarheid aan de mensen. Wij willen hem volgen in de soberheid van zijn leven dat Hij in dienst stelde van de armen, de geringen en de kleinen.

Wij willen Hem volgen in de onverdeelde liefde van zijn Hart, omwille van het Rijk Gods. Door hart te hebben voor mensen, begaan te zijn met hen, en solidair, met de minsten het meest.

Zo willen wij leven, samen met hen die zich met ons verbonden weten. Dit spreken wij vandaag samen uit als teken van verbondenheid met elkaar en de Chevalierfamilie wereldwijd. Amen.

Pastor Jeanne Ketelaars

Chevalierstichting - Bezoek aan Sittard

Op zaterdag 27 september was de jaarlijkse ontmoetingsdag van de Verbondenen. Deze was in april afgelast vanwege ziekenhuisopname van Seph Castro (Sittard) die ons zou ontvangen en de rondleiding zou verzorgen.

Deze zaterdag konden helaas enkelen niet meegaan die zich wel in april opgegeven hadden. We waren met 11 personen. In Sittard sloten zich nog Mark Van Beumen en Clement Sathish vanuit de Interculturele Gemeenschap uit Antwerpen aan bij de rondleiding. Rond 10.45 uur werden we ontvangen op Oude Markt 20 met koffie en Limburgse vlaai waarna de gebedsdienst in de basiliek volgde en een rondleiding door de basiliek door Seph Castro. Na de lunch hield Hans Kwakman een inleiding over Jules Chevalier waarin hij vooral benadrukte dat pater Chevalier, vanaf het eerste begin, een leken-beweging naast de congregaties zag.

Na zijn inleiding volgde een rondleiding in het stadsarchief door Efrem Verleng. Efrem is één van de vrijwilligers die grote inzet toont binnen en rond de H. Hartkerk. Efrem, werkzaam in het stadsarchief, liet ons het originele

script zien van 'Dagboek van een herdershond' en de Passiespelen van Tegelen van Jack Schreurs. Ook liet Efrem ons het oudste stadsdocument (perkament) zien uit 1276! Na een samenzijn in het zonnetje op de stadsmarkt, onder genot van een drankje, vertrokken we weer huiswaarts rond 16.00 uur.

Namens de Chevalierstichting, Pt. Theo te Wierik

In Memoriam

Bij het afscheid van Pt. Gerrit Janssen msc

Geboren 20-3-1928 in Panningen – overleden 11-6-2025 Tilburg

‘Hartelijk zijn en trouw in de contacten. Staan waarvoor je moet staan en met idealen je hart laten spreken’.

Met zijn 97 jaar is Gerrit een van de oudste Nederlandse medebroeders en zeker ook binnen onze wereldwijde congregatie.

Zoals de meesten van ons kwam hij uit een degelijk katholiek gezin in Helden Panningen. Graag spreekt hij over zijn ouders en vooral over zijn vader die bij hem de interesse gewekt

heeft in de MSC. Zijn vader was immers zelf in opleiding geweest bij de MSC maar na enkele jaren terug naar huis gekomen. Met trots vertelt Gerrit nog steeds dat zijn vader vloeiend Frans sprak en dat hem dat in de oorlog goed geholpen heeft. Gerrit wilde na zijn opleiding graag als missionaris naar Indonesië maar helaas werd hij gevraagd om klassieke talen en musicologie te studeren. Dit met het oog op het verkrijgen van de erkenning en subsidiëring van de Apostolische School in Driehuis. Aan de school zou hij 18 jaar verbonden blijven.

Dan mag hij in 1971 toch naar Indonesië, naar de Minahasa, Noord-Celebes (Nu Noord-Sulawesi) vertrekken waar hij vele jaren werkzaam was als pastoor. Ondertussen gaf hij 14 jaar les in de klassieke talen en was hij vaak organist en gaf hij muzieklessen: piano en orgel. Gerrit was zeer nauw betrokken bij de oprichting van de muziekschool ‘Musica Sacra’.

Wie nu met Gerrit in gesprek gaat zal menigmaal horen over 'zijn' lepraproject met 64 huisjes, 2 kerken en een ziekenhuis die hij liet bouwen. Hij leerde veel over lepra en met die kennis wist hij wat hij wel en niet kon doen om niet zelf besmet te raken. Zijn project werd met veel giften ondersteund. Na zijn terugkeer in Nederland, heeft hij met veel plezier tot aan zijn 75e in Overhoven-Sittard en Stein gewerkt. Daarna ging hij opnieuw in Sittard wonen en ging hij nog veel op assistentie tot het moment dat het alleen wonen, fysiek, niet langer ging en hij naar Tilburg verhuisde: naar Notre Dame waar hij nu verblijft. Deze laatste verhuizing is hem zwaar gevallen omdat hij wist dat hij zich nu moest overgeven aan de zorg van anderen voor hem.

Bij het afscheid van Pft. Jan van de Made msc

Geboren 17-7-1937 Ulvenhout – overleden 2-8-2025 Tilburg

Jan werd door zijn ouders geleerd om over grenzen heen te kijken door brieven te schrijven naar twee ooms, pater – missionarissen in Indonesië en Brazilië, en naar twee tantes, zuster – missionarissen in Indonesië en op het eilandje St. Kitts in de Caribische zee. Na zijn priesterwijding zou hij zelf ook, in 1964, als missionaris vertrekken naar eilanden in de Molukken, op Fiji in de Pacific, in Jakarta op Java.

In 2018 kwam hij voorgoed terug naar Nederland. Direct na aankomst, 18 september, werd hij getroffen door een hersenbloeding en dit heeft zijn laatste jaren bepaald.

Jan werd liefdevol verzorgd in het klooster Notre Dame te midden van zijn medebroeders. Op 2 augustus 2025 is hij, toch nog vrij plotseling, overleden.

Bij het afscheid van Pt. Bèr von Peij msc

Geboren 5-3-1930 Sittard – overleden 9-8-2025 Tilburg

Bèr, zo werd hij genoemd bij zijn medebroeders, was geliefd bij velen. Na zijn opleiding en de priesterwijding vertrok hij op 4 oktober 1956 als missionaris, naar het toenmalige Irian Jaya, nu Papoea. In oktober 1991 kwam hij voorgoed terug naar Nederland en werd hij pastoor in St.Joost waar hij, wederom, zeer gewaardeerd werd. Daarnaast was hij, vanaf 1995, lid van het provinciaal bestuur.

Op 11 augustus 2011 kwam hij naar het klooster Notre Dame in Tilburg. Vanaf 27 februari 2025 verbleef Bèr, vanwege de intensieve zorg, in Zorgcentrum Zwijsen in Tilburg waar hij op 9 augustus 2025 is overleden.

In Memoriam

Bij het afscheid van

Zr. Lidwine Witte

Geboren 23-6-1930 IJmuiden – overleden 24-8-2025 Tilburg

Cornelia Maria Solina Witte werd op 23 juni 1930 geboren in IJmuiden als vierde kind van Jacob Witte en Catharina Smakman.

Nog diezelfde dag werd ze in de parochiekerk gedoopt. Op 20 januari 1951 deed ze haar intrede in onze Congregatie, waar ze op 25 augustus 1952 haar professie deed.

Ze overleed in ons midden op 24 augustus 2025, de vooravond van het professiefeest!

Zr. Lidwine schreef: *Mijn roeping tot het kloosterleven was gegroeid door het voorbeeld van mijn vader en moeder, hun liefde voor elkaar en hun geduld en zorgen voor ons, de kinderen. Zij lieten mij dopen, leerden mij bidden, naar de kerk gaan en goed zijn voor elkaar. Ik wilde Gods liefde, iets van de liefde van Jezus' Hart doorgeven aan de mensen. In het klooster heb ik geprobeerd God, mijn medemensen en de Congregatie te dienen door er te zijn voor Hem en voor de ander. Ik heb ook veel gewerkt, veel zorg mogen geven en verantwoordelijkheid gedragen in ziekenhuizen in Nederland, in de missie, als leidster van gemeenschappen en in het Provinciaal Bestuur. Daardoor ben Ik gegroeid en heeft mijn geloofsleven zich verdiept,* aldus Lidwine.

Overall was zij een verbindende factor in de gemeenschap. Dat heb ik zelf mogen ervaren toen ik mijn Noviciaat deed in de gemeenschap waar zij overste was en later toen ik samen met haar in het Bestuur zat. Geen wonder dat Zr. Lidwine het moeilijk vond toen de vergrijzing in de klooster-gemeenschap toesloeg en ze de zorg voor medezusters en

voor de Congregatie uit handen moest geven. Ze schreef: *"We blijven samen medeverantwoordelijk voor het geheel. We zijn verantwoordelijk voor elkaar, dat het de ander goed mag gaan... Dat ieder zich 'thuis' mag voelen in de community. Daar heb ik als leidster ook altijd naar gestreefd."* De laatste jaren begon Zr. Lidwine de greep op het leven meer te verliezen en daarvan was ze zich pijnlijk bewust. In november 2024 viel ze en brak haar heup.

Van het ziekenhuis ging ze naar de Hazelaar, van daar naar Bethanië om uiteindelijk terug te keren in Sjaloom. Toen ze wonder boven wonder weer een beetje haar eigen gang kon gaan, viel ze opnieuw waardoor ze weer in het ziekenhuis en later in het verpleeghuis Merlinda in Breda terecht kwam. Hoewel ze de gemeenschap enorm miste, bleef ze begrip opbrengen voor het feit dat ze niet terug naar ons klooster kon. Maar wat was zij en wat waren wij blij toen we haar eindelijk weer naar huis konden halen in haar eigen vertrouwde omgeving, waar medezusters, familie en personeel haar met liefde omringden, totdat de Heer van haar leven haar tot zich riep. Aan het einde van haar wensen voor de uitvaart schrijft Zr. Lidwine: *"Dankbaar ben ik jullie allemaal, mijn medezusters, mijn familie, de Congregatie; voor wat ik heb mogen ontvangen in en voor mijn leven; voor alle hartelijkheid, alle goedheid, alle liefde. Het heeft mijn leven rijk en gelukkig gemaakt. U hebt allemaal, - familie, medezusters vrienden en personeel, veel voor mij betekend. Heel veel dank!"*

Zr. Elly van Dijk

Bij het afscheid van Zr. Mary Ringnalda

Geboren 26-4-1935 Sneek – overleden 27-9-2025 Tilburg

Bij het In Memoriam van Zuster Mary mogen we terug kijken op een lang en heel bewust geleefd religieus leven. Voor haar professieplaatje had ze de tekst gekozen: God plaatste mij in het geheim van Zijn liefde. Bibiana Ringnalda werd op 26 april 1935 in Sneek geboren. Haar ouders voedden Mary, haar broers en zus op in een leven van liefde en trouw aan God en aan de medemensen. Haar moeder had een bijzonder vertrouwen in Maria. Bini was dan ook niet verwonderd dat ze bij de Dochters van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart terecht kwam. God leek tegen haar te zeggen: "Niet jij hebt Mij uitgekozen maar Ik u en Ik heb u de taak gegeven om op tocht te gaan en vruchten voort te brengen die blijvend mogen zijn."

Op 21 november 1959 trad Bini in en op 25 augustus 1962 legde ze haar geloften af in onze Congregatie. Ze had de zusters leren kennen door haar werk in het koloniehuis Mooi Gaasterland waar ze als kinderverzorgster werkte. Daar had ze ook Trudy Bos leren kennen en tussen die twee ontstond een hechte vriendschap. Onafhankelijk van elkaar besloten de twee vriendinnen in te treden. In Tilburg maakten ze samen de vormingsperiode door. Daarna scheidde zich hun wegen, maar de vriendschap bleef over grenzen heen bestaan. Al in het noviciaat vielen Zr. Mary's leiderschapskwaliteiten op. Al gauw volgden er voor Zr Mary dan ook benoemingen in leidinggevende functies. Van adjunct directrice en directrice in het kinderkuis van Rijs, leidster in de gemeenschap van Klazienaveen, directrice van Huize Notre Dame, Provinciale Overste, directrice van het KBO en

leidster van de zusters in Kasteel Stein tot Generale Overste toe. Op het Generaal Kapittel van 1993, waar ze als gespreksleidster fungeerde, werd Zr. Mary gekozen als Generale Overste. Tijdens haar bestuursperiode werd Zr. Mary geconfronteerd met grote moeilijkheden. Zo stierf plotseling op haar eerste visitatiereis Zr. Agnes Rousseau, haar Generaal Bestuurslid en reisgenote. De Spaanse Provincie scheidde zich af. Maar er waren ook veel mooie momenten zoals het begin van het missiewerk in Soedan, Japan, Venezuela, Slowakije en Angola. Als Mary niet op reis was, was ze zondags te vinden in de Friese Kerk, waar ze samen met Zr. Immaculata de muziek verzorgde. Mary bespeelde het orgel en Zr. Immaculata en enkele religieuzen van andere congregaties vormden het koor.

Ook maakte Zr. Mary deel uit van het bestuur van de kerk. Daar stond ze bekend om haar wijze raadgevingen en haar verfrissende kijk op veel zaken. Na de tweede Bestuurs-termijn was het tijd om afscheid van Rome te nemen.

De Nederlandse Provincie had haar nodig als Leidster van de Gemeente in het Kloosterverzorgingshuis en enkele jaren later opnieuw als Provinciaal. Daarnaast zette Zuster Mary zich in voor de Konferentie van de Nederlandse Religieuzen. Toen de tijd van leidinggeven vanwege de leeftijd voorbij was, richtte Zr. Mary zich volledig op de muziek. Samen met Dila als organist, nam ze de zorg voor het koor op zich. Alle liturgische vieringen werden zo goed verzorgd. Helaas ging haar gezondheid de laatste jaren sterk achteruit. Soms vertelde ze wel hoe moeilijk het is om steeds afhankelijker te worden, maar meestal verdroeg ze alles met veel geduld. In de laatste dagen voor haar overlijden zei ze dankbaar: "Ik word goed verzorgd!"

Lieve Zuster Mary, bedankt voor wie je was en wat je deed.

Zr. Elly van Dijk

Bij het afscheid van Zr. Benedicte Zoontjens

Geboren 8-5-1931 Tilburg – overleden 29-9-2025 Tilburg

Koos Zoontjens werd op 8 mei 1931 geboren. Als rasechte Tilburgse kende zij de Zusters en MSC-ers al vanaf haar vroege jeugd. Toen Koos naar de huishoudschool ging, kon ze nog niet weten welke invloed die schoolervaring op haar latere levensweg zou hebben. Op 3 mei 1954 trad ze in en deed op 2 februari 1956 haar professie. Zr. Benedicte haalde haar diploma coupeuse en lerares coupeuse.

Haar eerste benoeming was nog dicht bij huis in Kleuterheil in Goirle waar ze ging werken als portierster en naaister.

Na een aantal jaren werd ze uitgezonden naar de Missie van Papoea-Nieuw-Guinea. Daar richtte Zr. Benedicte samen met parochiepriesters van de MSC en de lokale bevolking huishoudscholen op in Kabaleo en Uvol. In december 2001 kwam ze, na 36 missiejaren, voorgoed terug naar Nederland. Daarmee sloot ze een periode van 107 jaar missie inzet van de Nederlandse Provincie af. In Nederland wachtte haar nog een nieuwe taak als laatste religieuze overste van een van onze gemeenten. In maart 2020 verhuisde Zr. Benedicte om gezondheidsredenen naar de gemeenschap van Bethanië, waar ze liefdevol verzorgd werd. Helaas liet haar geheugen haar meer en meer in de steek waardoor ze meer specifieke zorg nodig had. Daarom verhuisde ze op 11 juni 2024 naar Huize Mater Misericordiae, waar zij na een kort ziekbed rustig is ingeslapen. Moge Zuster Benedicte, nu haar grote reis voltooid is, rust en vrede vinden bij de Heer die haar op tocht deed gaan.

Zr. Elly van Dijk

**De redactie van de Brug
wenst U
ook namens de Zusters FDNSC en
Broeders MSC**

**Gezegende Kerstdagen
en een Vredevol 2026**

Gemaakt door Zr. Jeannette van Santvoord fdnsc

Wilt u meer informatie
over FDNSC en MSC kijk
dan op:

www.fdnsc.org
Dochters van Onze Lieve
Vrouw van het Heilig Hart

www.misacor.nl
MSC Missionarissen van
het Heilig Hart

Chevalierstichting
info@chevalierstichting.nl

www.ametur-msc.org
Site Generaal Huis MSC
Rome

www.olshgen.com
Site Generaal Huis FDNSC
Rome

NOTEER IN UW

ADRESBOEK

TELEFOONNUMMER

MSC-FDNSC

013-2073630

Colofon

Redactie:

Secretariaat msc:
Paula van Bossum
Secretariaat fdnsc:
Marjolein van de Sande

Correspondentie:

Redactie en Administratie
de Brug
St Oloflaan 1 - 133
5037 EP Tilburg,
tel 013-2073630

Email: secretariaatmsc@misacor.nl

Website MSC: www.misacor.nl

Website FDNSC: www.fdnsc.org

Drukwerk: Secretariaat fdnsc
Notre Dame Tilburg
Uitgave 2 x per jaar
juni en december